

Henryk Wiklak

Strzelce, pow. Mogilno. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 4, 58-59

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

traktorową przy sadzeniu zagajnika na miejscu starego lasu, zniszczonego huraganem w 1958 r. W wykopie Nr 2 stwierdzono ceramikę wyłącznie w humusie.

Jak się wydaje, uchwycono południowo-wschodni skraj osady, która w tym kierunku została prawie całkowicie zniszczona. Ceramika z jam oraz z wykopu pochodzi z naczyń ręcznie lepionych, w przeważnej części chropowatych na powierzchni, które można wstępnie datować na koniec epoki brązu lub początek okresu halsztackiego.

W następnym sezonie przewiduje się stwierdzenie zasięgu osady w południowo-wschodniej części cypla, gdzie mógł zachować się większy fragment osady.

SIÓLKOWICE STARE,
pow. Opole

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Sylwia Wuszkan i mgr Jarosław Radkiewicz. Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Osada kultury łużyckiej przełomu brązu i żelaza.

Stanowisko znajduje się w zachodniej części wsi na polu ob. Pawła Kamy. Niszczony jest przez zwirownię. Prace wykopaliskowe miały na celu zabezpieczenie obszaru przewidzianego do eksploatacji w roku 1970. Badaniami objęto południową i zachodnią część wybieżyska o powierzchni 2,5 ara. Odkryto 10 obiektów. Były to jamy o nieregularnych kształtach zawierające w swoim wypełnisku brązowoszarą piaszczystą ziemię z drobnymi grudkami polepy i śladami spalenizny. Jedynie 8 obiektów zawierało materiał ceramiczny. Najciekawiej prezentowała się jama Nr 11. Stanowiło ją koliste spalenisko o średnicy ca 100 cm, z kamieniami ułożonymi z kilku warstw. Kamienie w dolnej i środkowej części zlepione były przepaloną gliną-polepą, wśród której natrafiono na większą ilość fragmentów grubościennych, chropowatych naczyń.

STRZELCE, pow. Mogilno

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Stanowisko 4

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa.

Obiekt położony jest na południowym krańcu zachodniego brzegu Jeziora Pakoskiego, na siodłowato obniżonym skłonie pól uprawnych, w odle-

głóści około 1 km na południe od wsi Strzelce. Badania miały charakter ratowniczy. Prace realizowano na dwóch wykopach usytuowanych na przeciwnych krańcach zasięgu osady.

W wykopie I o powierzchni 37 m² odkryto warstwę kulturową i trzy jamy osadnicze. Inwentarz warstwy i jam stanowiły ułamki naczyń glinianych z V okresu epoki brązu, fragmenty polepy, węgiel drzewny i kości zwierzęce.

W wykopie II o powierzchni 75 m² odkryto dwie warstwy kulturowe, leżące jedna nad drugą. Inwentarz warstwy pierwszej (od góry) stanowiły ułamki naczyń glinianych z okresu halsztackiego, lateńskiego i z wczesnego średniowiecza. W warstwie drugiej, leżącej bezpośrednio na calcu, odkryto niewielki bruk z drobnych kamieni polnych i rozrzucone palenisko. Inwentarz bruku stanowiło kilkanaście ułamków naczyń glinianych, kilka dużych fragmentów polepy i kilka kości zwierzęcych.

Wstępna analiza materiału ze stanowiska 4 w Strzelcach, pow. Mogilno pozwala wnioskować, że mamy tu do czynienia ze śladami osadnictwa wielokulturowego od epoki brązu do wczesnego średniowiecza włącznie.

STUDNICA, pow. Legnica

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Stefan Janeczek i mgr Tadeusz Kaleytn. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej.

Podczas prac melioracyjnych prowadzonych przy użyciu koparki mechanicznej, natrafiono na groby ciałopalne zalegające na głębokości około 0,5 m.

W czasie ratowniczych badań wykopaliskowych wydobyto 5 grobów datowanych na V okres epoki brązu.

SULĘCIN

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Stanowisko 1

Badania prowadzili mgr Andrzej Marcinkian (autor sprawozdania) i mgr Marian Kwapiński. Finansował POM w Sulęcinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne ludności kultury łużyckiej z III—V okresu epoki brązu.

Stanowisko odkryte zostało w lipcu 1970 roku w czasie kopania fundamentów na terenie budowy bazy Państwowego Ośrodka Maszynowego